

af 28. april 1971 med senere ændringer om nordisk samarbejde.

Også andre lovregulerede områder må karakteriseres som hørende under sagsområderne udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det drejer sig f.eks. om love, der med folkeretlig virkning fastlægger kongerigets territorium, herunder søterritorium, fiskeriterritorium, økonomisk zone m.v. Yderligere kan andre lovregulerede områder være så snævert forbundet med udenrigs- og sikkerhedspolitiske handlinger, at de må anses for at falde ind under sagsområderne udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det gælder eksempelvis lov af 29. april 1955 om gennemførelse af overenskomst om retsstillingen for NATO-styrker og af protokol om NATO's militære hovedkvarter og lov af 3. januar 1992 om inspektion af konventionelle styrker i Danmark.

Det anførte er ikke ensbetydende med, at det er udelukket at gennemføre en ordning, hvor Naalakkersuisut får fuldmagt til at handle på rigets vegne i visse udenrigspolitiske anliggender. Der henvises nærmere til pkt. 7.4 nedenfor.

Ud over de eksterne dele af sagsområderne forsvars- og sikkerhedspolitik omfatter de pågældende sagsområder også de organisatoriske forhold i forsvaret, herunder opdelingen af forsvaret i forskellige værn, forholdene for soldaterne samt forsvarets bygninger, våben og øvrige udstyr.

Dansk forsvar har efter §§ 3 – 7 i lov om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v. til opgave som en integreret del af NATO i samarbejde med allierede styrker at kunne deltage i konfliktforebyggelse, krisestyring samt forsvar af NATO's område i overensstemmelse med alliansens strategi. Forsvaret skal desuden kunne konstatere og afvise krænkelse af rigets suverænitet og deltage i tillidskabende og stabilitetsfremmende opgaver samt dialog og samarbejde på det forsvarsmæssige område med lande uden for NATO. Endvidere skal forsvaret med militære midler kunne bidrage til løsning af konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver. I medfør af forsvarsloven omfatter forsvarets opgaver bl.a. også forskellige foranstaltninger, som et samfund foretager for at forberede sig internt mod følgerne af krig eller katastrofer, herunder forsvarets støtte til og samarbejde med de øvrige dele af totalforsvaret.

Til brug for løsning af sine opgaver foretager forsvaret overvågning og kontrol inden for kongerigets territorium, herunder i de nordatlantiske dele af kongeriget, med henblik på at kunne konstatere og afvise

krænkelser af suveræniteten. Det sker bl.a. gennem maritim tilsynsvirksomhed.

4.5.5. Valuta- og pengepolitik

Hensynet til rigsfællesskabet udelukker, at kompetencen til at fastlægge valuta- og pengepolitik kan overlades til Grønlands Selvstyre.

Valutapolitik omfatter spørgsmålet om, hvilken valuta der kan udstedes og anvendes som gyldigt betalingsmiddel, samt spørgsmålet om, hvorledes værdien (kursen) for denne valuta fastlægges.

Med pengepolitik forstås foranstaltninger, der retter sig mod pengeudbud og -efterspørgsel, jf. herved nationalbanklovens § 1, hvorefter Danmarks Nationalbank har til opgave i overensstemmelse med loven og de i henhold til loven udfærdigede forskrifter at opretholde et sikkert pengevæsen i kongeriget samt at lette og regulere pengeomsætning og kreditgivning.

4.6. Andre spørgsmål

4.6.1. Særligt om et grønlandsk domstolssystem

Grønlands Selvstyre vil i medfør af lovforslagets § 2, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, kunne overtage retsplejen, herunder oprettelse af domstole, på et tidspunkt, der fastsættes af selvstyret efter forhandling med rigsmyndighederne. Der henvises til pkt. 4.4.9 ovenfor.

Grønlands Selvstyre vil herefter skulle oprette et særskilt grønlandsk domstolssystem. De domstole, som Grønlands Selvstyre måtte oprette efter en overtagelse af sagsområdet »retsplejen, herunder oprettelse af domstole«, vil være domstole i grundlovens forstand. I overensstemmelse hermed forudsættes det i forslaget § 1, at disse domstole vil have den dømmende magt i Grønland. Selvstyrets oprettelse af domstole vil naturligvis skulle ske under iagttagelse af kravet om bl.a. medvirken af nævninge og lægdommere inden for strafferetsplejen, jf. grundlovens § 65, stk. 2, samt kravet om domstolenes uafhængighed.

Domstole i et grønlandsk domstolssystem vil skulle behandle retssager i Grønland inden for samtlige sagsområder. Domstole, der er oprettet af Grønlands Selvstyre, vil således – i sager der i øvrigt hører under domstolene i Grønland – have den dømmende magt både med hensyn til anliggender, der hører under rigsmyndighederne, og anliggender, der hører under Grønlands Selvstyre.

Det er ved forslaget om, at Grønlands Selvstyre skal kunne overtage retsplejen og i den forbindelse oprette domstole, forudsat, at der inden selvstyrets oprettelse af domstole – og dermed inden selvstyrets overtagelse af retsplejen – vil skulle gennemføres lovgivning om behandlingen af grønlandske sager ved Højesteret. En